

Pleitnota

Geacht college

Inmiddels is dit dossier omvangrijker en bijna onoverzichtelijk geworden. Ik zal mij daarom beperken tot de belangrijkste feiten.

De aanvraag voor de subsidieregeling waarop wij een beroep hebben gedaan bestaat uit een aanvraagformulier én een meerjarenbeleidsplan voor de jaren 2017 tot en met 2020. In het meerjarenbeleidsplan hebben wij, zoals gevraagd, onze visie, missie, activiteiten, organisatie, communicatie en begroting beschreven. Voor het meerjarenbeleidsplan bestaan geen vormvereisten. Wij scoren op alle onderdelen ruim voldoende maar moeten het afleggen tegen muziek- en theatergezelschappen die met omvangrijke begrotingen het hele budget opslurpen. Dat is des te vervelender nu ons is gebleken dat de provincie, ook na bezwaar, ons beleidsplan niet goed heeft gelezen óf niet goed heeft begrepen.

Wij hebben het meerjarenplan zorgvuldig en met hulp van de Kunstbalie opgesteld. Er werd immers nogal wat gevraagd. Anders dan muziek- en theatergezelschappen bevindt de fotografie zich als kunst- en cultuurvorm in een stormachtige ontwikkeling. Dat is hier heel belangrijk, immers als fotobond zullen wij moeten anticiperen op deze ontwikkelingen. Waar fotografie eerder vooral alleen een vrijetijdsbesteding was, is deze tak van cultuur nu ook een communicatiemiddel geworden. En waar eerder vooral fotografen uit het analoge zwart-wit-tijdperk hun kunsten aan elkaar vertoonden zijn het nu vooral ook jongeren, bedrijven en instellingen die met foto's communiceren en komen meer fotoliefhebbers naar onze activiteiten en exposities.

Nadrukkelijk wijkt onze toekomst hiermee duidelijk af van muziek- en theaterverenigingen. Uit ervaring weet ik, ik ben immers jarenlang bestuurder en oprichter geweest van koorgezelschappen, dat de activiteiten in die sector jaarlijks ongeveer gelijk zijn: een groot en meerdere kleine concerten, opleiding of begeleiding van nieuwe muzikanten etc. Weliswaar ieder jaar nieuwe muziekstukken, maar de activiteitenplanning is een stuk eenvoudiger.

Ook wij hebben onze meerjarenplanning primair gebaseerd op de activiteiten zoals deze de afgelopen jaren zijn ontwikkeld. Maar juist vanwege de ontwikkeling van de fotografie en de noodzaak om daarin ook de nieuwe doelgroepen te betrekken, hebben wij onze activiteiten niet statisch willen maken voor 4 jaren. Volledig onderbouwd met het waarom hebben wij in het meerjarenplan aangegeven dat de activiteiten van 2017 uitgangspunt zijn, en dat wij deze, op basis van de gangbare cyclus van plannen maken, uitvoeren en evalueren, bijstellen om uiteindelijk de gewenste resultaten te halen. En inderdaad willen we daar professionals bij betrekken indien en waar wij zélf eventueel tekortschieten.

Zoals u al in ons beroepsschrift heeft gelezen komen de activiteiten en plannen niet alleen terug in hoofdstuk 2, maar ook in de andere hoofdstukken. Heel overzichtelijk hebben wij onze plannen gemotiveerd uitgewerkt o.a. in het communicatieplan, waar wij onze doelstellingen, boodschap en middelen hebben gericht op de fotoclubs, het grote publiek, amateurs van andere kunstdisciplines, musea, jeugd etc. Ook in de begroting hebben wij de

aan activiteiten gekoppelde inkomsten en kosten netjes en oprecht voor alle jaren opgenomen. Was het dan wél goed geweest als we in hoofdstuk 2 vier keer hetzelfde rijtje mentoraten, cursussen, exposities e.d. hadden opgenomen? Is eigenlijk ons plan niet véél duidelijker [er-en](#) gemotiveerder?

De adviescommissie vindt dat er nog “rek” zit in de achterban. Zeker, daar zijn wij het mee eens. Daar is ons beleid ook op gericht. Maar ook nu is onze achterban al erg groot. Behalve de aangesloten clubs en individuen, die allemaal jaarlijks exposeren en minimaal 150 tot 200 bezoekers per expositie tellen brengt ons al op een achterban van duizenden fotoliefhebbers. En dan tel ik hier niet de verbindingen / [samenwerkingen op lokaal en provinciaal niveau](#), die anders dan via exposities tot stand worden gebracht. Ik verwijs hiervoor kortheidshalve naar ons beleidsplan.

Wij vinden dat ons meerjarenbeleidsplan niet goed is gelezen of niet goed is begrepen. Wij sluiten de inleiding op hoofdstuk 2 met de zin “Hieronder staan de activiteiten voor 2017 beschreven, echter deze worden per jaar opnieuw geactualiseerd, aansluitend op onze visie”. Zoals gezegd geven wij vervolgens in het plan aan waarom en met wiens hulp de activiteiten eventueel zullen worden aangepast.

In onze ogen beschrijven wij daarmee zelfs beter onze ambities, ontwikkeling en activiteiten dan de meer statische instellingen, zoals in de theater en muziekwereld. Ik heb plannen gezien van organisaties die wel meer punten scoorden, maar waarin eveneens werd aangegeven, ik herhaal letterlijk: *“Hieronder worden de activiteiten van beschreven voor zover die concreet genoeg uitgewerkt zijn. Dat geldt voor de jaren 2017 en 2018. De eerste ideeën over 2019 worden ook aangeduid. Zoals gesteld zal wel volgens datzelfde format 2019 en 2020 ingevuld worden, maar de invulling is dus nog schetsmatig.”* En voor 2020: *Activiteiten “nog niet nader ingevuld”*. Waar bovendien deze organisaties bedragen vragen en krijgen tot het maximum is het te verdelen bedrag snel op. Maar liefst 15 van de 19 gehonoreerde aanvragen zijn gehonoreerd met bedragen boven de 100.000 euro.

De provincie begrijpt ons kennelijk niet goed: wij hebben geen deskundigen nodig om een communicatieplan te schrijven. Wij hebben deskundigen nodig om ons te adviseren en begeleiden bij de evaluatie van activiteiten en ontwikkelingen van nieuwe of veranderde activiteiten, gericht ook op de nieuwe doelgroepen.

Ook wij snappen dat in bezwaar of beroep geen nieuwe feiten kunnen worden ingebracht. Dat deden we niet en doen we niet. Wij lichten slechts toe waar de informatie te vinden is en de reden waarom we dat zó hebben gedaan.

In onze ogen is ons meerjarenplan niet goed gelezen en doet de afwijzende beschikking geen recht aan de eigen uitgangspunten van de provincie met betrekking tot het brede en gevarieerde aanbod van cultuur en de oprechte invulling van onze plannen in de naaste toekomst. In onze ogen beroept de provincie zich, óók in de bezwaarprocedure, vooral op de adviescommissie kunst, zonder écht naar onze bezwaren te kijken. Ons bekruipt een groot onrechtvaardigheidsgevoel, temeer daar wij de jarenlang ontvangen subsidie juist in deze tijd van ontwikkeling gaan missen. Het brede en gevarieerde cultuuraanbod bestaat in

[Noord-Brabant](#), indien ons beroep niet wordt gehonoreerd, de komende jaren slechts uit theater en muziek.....

Probleem met de samenstelling van de commissie. In de voorbesprekingen al er op gewezen / gevraagd naar een commissielid vanuit de fotografie / beeldende kunst.

Probleem met de systematiek: door de hoge bedragen van de aanvragen komt de scheidingslijn erg hoog te liggen en vallen organisaties die eigenlijk als ruim voldoende, dus als goed in staat om goede plannen uit te voeren, en daarmee het [Brabants cultuursysteem](#) te ondersteunen, niet meer in staat gesteld dit goed te doen. Dit levert juist een verarming van het brabants cultuursysteem op. Je hebt dit al wel verwoord dat door de hoge bedragen van de andere aanvragers het geld snel op is. Het gaat me er om dat deze werkwijze geen mogelijkheid meer overlaat voor degenen die wel goed zijn maar toch geen subsidie krijgen. [In de definitie van 'Cultuursysteem' is duidelijk aangegeven dat de samenhang en verbinding centraal staan. Een sterk systeem vernieuwd zichzelf en past zich aan de omstandigheden aan. Dit past naadloos aan onze werkwijze van de invulling voor de jaren 2018 -2021. Zie 'Definitie Meerjarenregeling Amateurkunst'.](#)

Met opmaak: Markeren